

പുത്ര വധു

സരോജ് വർഗീസ്, നൃയോർക്ക്

ഞായറാച്ചുകൈളെ സ്ത്രീ സന്ദേശത്തോടെ എതിരേൽക്കുന്നു. അവും ദിവസം എന്നതിലുപരി എവിടെയായാലും അന്ന് ദേവാലയത്തിലെത്തി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുക എന്നത് എനിക്ക് നിർബന്ധമുള്ള കാര്യമാണു്. വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽ അത് ഞാൻ മുടങ്ങാതെ അനുഷ്ഠിച്ച് വരുന്നു.

അതെപോലെ കാലാവസ്ഥക്കും അതാൽ ദിവസങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് വന്നുഡാരണം ചെയ്യുന്നതും എൻ്റെ പ്രത്യേക ശൈലാജിലോന്നാണ്. അതിനായി മാർക്കറ്റിൽ അപ്പേപ്പാളിങ്ങുന്ന സാരികൾ ഞാൻ വാങ്ങി വക്കാറുണ്ട്. അത് എൻ്റെ ഒരു ഭഞ്ചിപ്പുല്ലുവും ഹോംഡിയും ആയി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എനിക്ക് സാരികളോടുള്ള പ്രിയത്തപ്പറ്റി കൂടുകാരികൾ പലപ്പോഴും സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഒപ്പ് ഒരു കമിറ്റി. “പെൺകുൾ ഉള്ള ഒരു ഒമ്മയായിരുന്നുകിൽ ഈ സാരികൾ അവർക്കുള്ളിലും കൊടുക്കാമായിരുന്നു. ആകെ ഒരു മകനേയുള്ളു. വരുന്ന മരുമകൾ വല്ല മദാമഹ്യോ മറ്റൊ ആശങ്കയിൽ ഈ സാരികളോക്കെ എന്തു ചെയ്യും.”

അത് കേൾക്കുവോൾ ഒരു ഉൾക്കെടിലും അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. അപ്പോഴും സ്വയം ആശസ്ത്രിക്കും “ഈപ്പും, ഒരിക്കലും അങ്ങനെ സംഭവിക്കില്ല.”

ഉപരി പഠനാർത്ഥം അക്കലെ കോളേജിൽ പോയിരുന്ന കാലത്തും, ഈന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിട്ടും എല്ലാ വാരാന്ത്യങ്ങളിലും വീട്ടിൽ വരികയും, തണ്ടരോടൊപ്പം ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് തണ്ടരുടെ മകൻ. തണ്ടരുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് വിപരിതമായി അവൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ല എന്ന് തണ്ടർ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെ ഒന്നും വരത്തരുതെ എന്ന് ഞാൻ നിന്തുവും പ്രാർത്ഥിച്ചേക്കാണ്ടിരുന്നു.

മകൻ വിവാഹകാര്യമാണ് ഇപ്പോൾ വീട്ടിലെ പ്രധാന ചിന്താ വിഷയം. എൻ്റെ സുഗ്രൂത്തുകളുടെ പെൺകുൾ ഓരോരുത്തരേയും തണ്ടരുടെ പുത്ര വധുവായി ഞാൻ സകരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോഴാക്കെ എൻ്റെ സകരിപ്പത്തിലെ പെൺകുട്ടിയെപ്പറ്റി ഭർത്താവിനോട് സംസാരിക്കാറുണ്ട്. വരാൻ പോകുന്ന മലയാളി മരുമകളെ കുറിച്ച് തണ്ടർ വളരെ സ്വപനങ്ങൾ നേയ്തു..

ദേവാലയത്തിൽ കുത്യ സമയത്തിനെത്തണ്ണമെന്ന് നിർബന്ധമുള്ള വ്യക്തിയാണ് എൻ്റെ ഭർത്താവ് “ആഹാ ഒരുങ്ങി കഴിഞ്ഞില്ലോ? ചോദ്യവുമായി അദ്ദേഹം മുൻഡിലേക്ക് കടന്നു വന്നു. ”ഈതാ ഇപ്പോൾ കഴിയും. ഒരു മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ അവൾ ഈ സാരി ഒന്ന് പിടിച്ചിട്ട് തരുമായിരുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ആദ്യ നാളുകളാക്കെ ഇതിനൊക്കെ താൽപ്പുല്ലും കാണിച്ചിരുന്നയാൾ ഇപ്പോൾ ഒരു സാരി തേച്ച് തരികകൂടി ഇല്ല.

“എൻ‌റ പൊന്നു, ഇനിയിപ്പോൾ ഇത്രയിക്കും ഒരുക്കത്തിന്റെ കാര്യമുണ്ടോ? താമസിയാതെ നമ്മൾ അഭ്യാസിയപ്പെന്നും അഭ്യാസിയമയും ആയിരത്തീരും. പിന്നീട് മുത്തചന്നും, മുത്തഴിയും. അദ്ദേഹം തമാഴ രൂപത്തിൽ തടിപ്പി.”

മോൻ പെണ്ണു കെട്ടുന്നതിനു ഞാനെന്തിനു എൻ‌റ ശീലങ്ങൾ മാറ്റണം.“ ഞാനും വിട്ടില്ല.

എൻ‌റ പരാതികൾ അധികം കെട്ടു നിൽക്കാതെ അക്ഷമനായി അദ്ദേഹം മുൻ വിട്ടുപോയി.

എന്നു കൊണ്ടോ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അദ്ദേഹം. എന്നെ പെണ്ണു കാണാൻ വന്ന ദിവസം. എൻ‌റ ചിത്രകളിലേക്ക് ഓടിയെത്തി. ഇതു പോലെ ഒരു ഞായാറാംചു. മഴ പെയ്ത് തോർന്ന ഒരു അപരാജിതിയും തണ്ടിനും. തണ്ടിനും ഭാവി വരുന്ന നേരിട്ട് കാണാനുള്ള ഉത്കണ്ഠംയുമായി ഗ്രീലേക്ക് ഒളിക്കുന്നാൽ കണ്ണാടിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അതാ ഒരു കാറിൽ കുറച്ച് പേര്. അവർിൽ നിന്നും തുബെള്ള ഷർക്കും, മുണ്ടും. ധരിച്ച് ആ സുന്ദരനെ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഒത്തു ഉയരം, നല്ല നിറം, ചുരുളൻ മുടി. വടക്കൻ പാട്ടിലെ നായികമാർ പാടുന്ന പോലെ ഞന്ന് പാടിയാലോ എന്നു തോന്തിപ്പോയി. പക്ഷെ എനിക്ക് പാടാൻ അറിയില്ലല്ലോ. എക്കില്ലും ചില വരികൾ ഓർമ്മ വന്നു. ”കളരി വിജിക്ക് തെളിഞ്ഞതാണോ. മാനത്തുനേന്നാനും. വന്നതാണോ??.. പിന്നെ വിവാഹം ഗംഗീരമായി നടന്നു.

അതെല്ലാം. ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞ പോലെ. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ എത്രയോ കാലമായി കഴിയുന്ന പ്രവാസികൾക്കാണും. എന്നാലും ഇം നാട്ടിനോട് എനിക്ക് കടപ്പാടും നന്ദിയുമുണ്ട്. എൻ‌റ സപ്പനങ്ങൾ കതിരണ്ടിന്തത് ഇം നാട്ടിൽ വച്ചാണ്. ഇവിടെയെത്തിയതിനു ശേഷമാണ് ഞാൻ ഒരുമയായത്. എന്നാലും പുതിയ തലമുറ ഇവിടെത്തെ സംസ്കാരത്തിൽ എളുപ്പം ഇഴുകി ചേരുമെന്ന ദയ. എല്ലാ മാതാപിതാക്കൾക്കുമുണ്ട്. അത് എന്നേയും ഇടക്കിട ദയപ്പെടുത്താറുണ്ട്. വിവാഹ പ്രായമായ മകളുള്ള എല്ലാ മാതാപിതാക്കളെപോലെ ഞാനും ചിന്കൾക്കടക്കിമയായാകുന്നു. പ്രാർമ്മനയും. വിശ്വാസവുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുമ്പോഴും. ഒരു സമാധാന കുറവ് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കർത്താവൈ, കാത്തു കൊള്ളേണമേ എന്ന് ഉറുവിട്ടുനേരും അദ്ദേഹം കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് ഹോൺ അടിക്കുന്ന ശബ്ദം കെട്ടു.

വേഗം വാതിലാച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. അദ്ദേഹം ഗൗരവത്തിലാണ്. പക്ഷെ ആ ഗൗരവം ഒരിക്കലും നീം നിൽക്കാറില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഞന്നു തന്നുപ്പിക്കാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു :ഒരുജീ കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നമ്മുടെ കല്യാണത്തക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുപോയി. കാരണവന്നാൽ നിർജ്ജയിച്ചു, നമ്മൾ സമ്മതിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി “കാലം മാറി ഇന്നതെ തലമുറ നമ്മളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമല്ലോ? മണി പുന്നാരമോനോട് കല്യാണകാര്യം വല്ലതും സുചിപ്പിച്ചേ?

സുചിപ്പിച്ചു ... പക്ഷെ അവൻ‌റ അതേ പല്ലവി ഇപ്പോഴും.” കുറച്ച് കഴിയട്ടു“

നീം നിറുഖ്യവത്തക്ക് ശേഷം ഞാൻ എൻ‌റ അഭിപ്രായം വെളിപ്പെടുത്തി. ” നമുക്കാ ശോശകുട്ടിയുടെ മകളെ ഞന്നാലോചിച്ചാലോ?

നല്ല കാര്യം, നീ പള്ളിയിൽ പോകുന്നത് പ്രാർമ്മിക്കാനോ, മകനു പറ്റിയ പെൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കാനോ? എന്ന് ചോദിച്ച് അദ്ദേഹം എന്നെ കളിയാക്കി.. തങ്ങൾ രണ്ടു പേരും അതെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു ചിരിച്ച് കാറിൽ നിന്നിരിങ്ങുമ്പോൾ പള്ളി മുറ്റത്ത് നിരയെ സുന്ദരിമാരായ പെൺകുട്ടികൾ നിന്നിരുന്നു.

അന്ന് ആരാധനാമയേ പുരോഹിതൻ‌റ പ്രസംഗം മുവ്യമായും യുവതീ യുവാക്കളെ ഉദ്ഘാസിച്ചായിരുന്നു. ചെറുപ്പമാരുടെ ഇടയിൽ വർഖിച്ച് വരുന്ന വിവാഹമോചനം ആയിരിക്കാം.

അങ്ങനെ ഒരു പ്രസംഗത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ആ പ്രസംഗത്തിനിടയിലും എൻ്റെ മനസ്സിൽ വരാൻ പോകുന്ന പുത്ര വധുവിനെ പൂറിയുള്ള സകൽപ്പങ്ങളായിരുന്നു.

തിരിച്ച് വരും വഴി ഞാൻ മകനോടായി വളരെ സഹമ്യമായി ചോദിച്ചു. മോനെ അച്ചൻറെ ഇന്നത്തെ പ്രസംഗം ഒക്കെ കേടുമ്പോ? അവൻ അൽപ്പും ശരവരത്തോടെ പ്രതികരിച്ചു. ഓ, കേട്ടു, പക്ഷെ എനിക്കെതിനോട് പുർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വ്യത്യസ്ഥമായ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വിവാഹമോചനത്തിനു കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതും ശരിയല്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ തന്നെ എത്രയോ വിവാഹമോചനങ്ങൾ നടക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ ഒണ്ട് പേരും അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. നിന്നെന്ന നിശ്ചബ്ദത എന്ന് തുണ്ടി നിന്നും വീംബതിയിട്ടും ആരും ഒന്നും അതെ കുറിച്ച് സംസാരിച്ചില്ല.

അണ് അത്താഴത്തിനിരക്കുന്നോൾ മകൻ ആ സത്യം പറഞ്ഞു : എനിക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് ഇഷ്ടമാണു. കൂടെ പരിച്ചതാണു. ഇപ്പോൾ ഒരു ഔഫീസ്സിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് വിവാഹിതരാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

അവൻറെ പപ്പയുടെ മുഖത്ത് വിഷാദഭാവം നിശ്ചലിക്കുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. പക്ഷെ എൻ്റെ ആകാംക്ഷ ഉള്ളിലൊരുതുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“മോനെ, അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ഒക്കെ ഇവിടെയുണ്ടോ?

അൽപ്പും ജാള്യതയോടെ അവൻ പറഞ്ഞു. ” അവർ എല്ലാവരും ഏർലഡണിലാണു, ട്രീസ് മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളു.

മരുമകളെ കുറിച്ചുള്ള മലയാളി സകൽപ്പങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വികുതമായി. അദ്ദേഹം ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ മുൻ വിട്ടു.

മാതാ-പിതാക്കൾക്ക് അത്രുളിയുള്ളത് സന്താനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമുള്ളവാക്കുന്നോൾ കൂടുവം എന്ന നിർക്കു ഉലയാൻ തുടങ്ങും. എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം ഭാഷയും സംസ്കാരവും നല്കുന്നതുനും തോന്ത്രമെല്ലാം ഒരു സകര സംസ്കാരത്തിൽ വളരുന്ന കൂട്ടികൾ അതിനു അതെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നില്ല.

ഈ അച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചത് പോലെ വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബൈഹാം തന്റെ മകൻ ഇസ്ലാമിന്റെ ഭാര്യയായി സ്വന്ത ഗോത്രത്തിൽ നിന്നാണ് ഒന്നേക്കെതെ കണ്ണഭത്തിയത്. കൂടുവം ഭദ്രതക്ക് അത്തരം ബന്ധങ്ങളായിരിക്കും. ഉത്തമമെന്ന എൻ്റെ വാദത്തിനോട് അവൻ യോജിച്ചില്ല. അവൻറെ തീരുമാനത്തിനു ഇളക്കമില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

ലൈറ്റണച്ച് കിടന്നിട്ടും ഉറക്കം. വനില്ല. മകൻറെ കൂട്ടിക്കാലവും കുദ്ദുസുതികളും വാഗികളുമെല്ലാം എൻ്റെ സ്ഥാപിത്തിലേക്കോടി വന്നു. സുചൃത്യകളുടെ വിടുകളിൽ “ബേർത്തംബെയ് പാർട്ടിക്കൾ”പോയാൽ അവിടെത്തെ കേക്ക് അവനു മുറിക്കണം, അവരുടെ സമ്മാനപ്പൂതികൾ അവനു തുറക്കണം. അവസാനം കരഞ്ഞില്ലും. ബഹജീവുമായി തിരിച്ച് വീട്ടിലെത്തിയ എത്രയോ രാത്രികൾ. അങ്ങനെ എന്നെല്ലാം, പക്ഷെ ഈ വാഗി അതു പോലെയാണോ? പെട്ടെന്ന് വിതുനി പോയ എന്നെ സ്ഥാപനപ്പീഡ്സ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - അവൻറെ ഇഷ്ടം. പോലെ നടക്കെടു. നമുക്കെവൻറെ സന്തോഷമല്ലേ വലുത്“.

ട്രീസ് ഞങ്ങളുടെ മരുമകളായി വന്നു. സർവ്വാദരണ വിഭൂഷിതയായി മന്ത്രകോടിയണിണ്ടതെല്ലാം മാത്രം. വധുവായി ചമണ്ണതാരുങ്ങുന്ന ഒരു മലയാളി പെണ്ണിൻറെ ആധിവാരങ്ങളിൽ നിന്നും

വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു അവളുടെ വസ്ത്രധാരണം. അവൾക്ക് സാർ ഒരു കൗതുക വസ്തു മാത്രമായിരിക്കും.

ഈദലുടെ മനസ്സ് വായിച്ചു പോലെ മകൻ ചോദിച്ചു. ഈ പ്രവാസ ഭൂമിയിൽ കഴിയുന്ന നമ്മൾ എന്തിനു ഒരിക്കൽ വിട്ട പോന്ന നാടിന്റെ ആചാരവും സംസ്കാരവും ഇവിടെ നില നിർത്താൻ നിർബന്ധം. പിടിക്കുന്നു. മമ്മി ഒമ്പബിളിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ആളുള്ളു. ഒമ്പബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ദൈവം സുഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ ആണു. പെൺമായി സുഷ്ടിച്ചുവെന്നും. മദാഹ്വയനും മലയാളി പെണ്ണുന്നും മനുഷ്യൻറെ വിവേചനം. അഛ്ടാ? ഓരോ തലമുറയും പുതിയ സംസ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ട് വരുന്നു. മകൻറെ വിശദീകരണത്തിനു മുന്നിൽ ഈദൾ നിർദ്ദേശരായി.

വിവാഹം സർപ്പത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നത് എത്രയോ സത്യം. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചവരെ മനുഷ്യർ വേർത്തിരിക്കരുതെ എന്നു മാത്രം ഇപ്പോൾ ഈദൾ ആഗഹിക്കുന്നു.
